

Cirkulæreskrivelse til samtlige ministerier og styrelser.

I forbindelse med gennemførelsen af tjenestemandsskiftreformen og den i tilslutning hertil stedfundne honorargennemgang er der opstået nogen usikkerhed i ministerier og styrelser med hensyn til fremgangsmåden i sager om vederlæggelse udover den fastsatte lønning. I den anledning skal man efter drøftelse med ministeriet for statens lønnings- og pensionsvæsen meddele følgende:

1. Det påhviler det enkelte ministerium eller styrelse at afgøre, om et givet arbejde, herunder arbejde, der hidtil har været vederlagt med finanslovhonorar eller lignende, kan udføres som tjenstligt arbejde, eller om dette ikke er tilfældet.

2. I medfør af § 18 i L 291, 1969 om tjenestemænd i staten, folkeskolen og folkekirken kan en tjenestemand for varetagelsen af de pligter, der følger af tjenestemandsstillingen, samt for sådanne hverv, der må betragtes som et led i tjenestemandsstillingen, kun oppebære sådan løn og andre ydelser, som er fastsat i henhold til samme lovs §§ 45-47 og § 55. Skal der ydes en betaling for sådant arbejde, der ikke er taget i betragtning ved fastsættelsen af stillingens samlede lønning, sker dette i form af en ændret klassificering, og det påhviler det ministerium, hvorunder den pågældende har sin hovedansættelse, at tage stilling til, om forslag herom skal fremsættes. Om fremgangsmåden ved fremsættelse af forslag som følge af honorargennemgangen henvises i øvrigt til ministeriet for statens lønnings- og pensionsvæsens skrivelse af 12. juni d.å. til samtlige ministerier m. v.

Hvor der til andet personale på tilsvarende måde er tale om at yde betaling for arbejde, der må betragtes som et led i den pågældende stilling, påhviler det ligeledes det ministerium, hvor den ansatte har sin hovedbeskæftigelse, at tage stilling til, om forslag om ændret vederlæggelse skal fremsættes. Forslagene forelægges ministeriet for statens lønnings- og pensionsvæsen.

Merudgifter, der følger af ændret klassificering, herunder gennem fastsættelse af særlige tillæg eller lignende på grundlag af de heromhandlede bestemmelser, betragtes som pris- og lønregulering og kan af de pågældende styrelser opføres som sådan på forslag til lov om tillægsbevilling.

3. For arbejde, der ikke er en del af de pligter, der følger af tjenestemandsstillingen, og ikke kan betragtes som et led i denne, kan vederlæggelse ske, såfremt fornøden bevilling foreligger. Sager herom forelægges finansministeriet, der vurderer, om en økonomisk forsvarlig løsning af den omhandlede opgave mest hensigtsmæssigt sikres ved særskilt vederlæggelse, eller om oprettelse af nye stillinger inden for de fastsatte personalelofter bør overvejes. Såfremt et forslag kan tiltrædes af finansministeriet, meddeler finansministeriet ministeriet eller styrelsen dette. Det påhviler herefter ministeriet eller styrelsen ved henvendelse til ministeriet for statens lønnings- og pensionsvæsen at søge godkendelse af størrelsen af eller beregningsgrundlaget for vederlæggelsen i alle tilfælde, hvor vederlæggelsen træder i stedet for tidligere finanslovhonorarer el. lign. I andre tilfælde kan forelæggelse ske, såfremt ministeriet har behov for bistand ved fastsættelsen.

Tilsvarende fremgangsmåde anvendes, såfremt der er tale om vederlæggelse af ikke-tjenstligt arbejde for andet personale.

Forslag om eventuel fornøden tillægsbevilling må på sædvanlig måde forelægges finansudvalget.

4. Vedrørende udgifter i forbindelse med midlertidige personlige tillæg, som ydes i medfør af de bestemmelser, der er fastsat af ministeriet for statens lønnings- og pensionsvæsen, samt ved løntillæg, som træder i stedet for bortfaldne honorarer for rådighedstjeneste, henvises til finansministeriets cirkulære af 5. marts 1970 om bortfald af finanslovhonorarer m. v.

Finansministeriet, den 6. juli 1970.